

**UCHWAŁA NR XXII/ /2020
RADY POWIATU GNIEŹNIEŃSKIEGO
z dnia 23 stycznia 2020 r.**

w sprawie: niedochodzenia należności pieniężnych mających charakter cywilnoprawny przypadających Powiatowi Gnieźnieńskiemu lub jego jednostkom organizacyjnym

Na podstawie art. 12 pkt 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 511, ze zmianami) oraz na podstawie art. 59a ustawy z dnia 29 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 869 ze zmianami) Rada Powiatu Gnieźnieńskiego uchwala, co następuje:

§ 1.

Postanawia się nie dochodzić należności cywilnoprawnych przypadających Powiatowi Gnieźnieńskiemu lub jego jednostkom organizacyjnym, jeżeli kwota należności wraz z odsetkami nie przekracza 100,00 zł (słownie: sto złotych 00/100), a w przypadku należności z tytułu rekompensaty, o której mowa w art. 10 ust. 1 pkt. 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych – jeżeli jej kwota jest równa lub większa od świadczenia pieniężnego w rozumieniu tej ustawy.

§ 2.

Przepisu § 1 nie stosuje się do należności powstałych w związku z realizacją:

- 1) zadań z zakresu administracji rządowej oraz innych zadań zleconych ustawami;
- 2) programów, projektów i zadań finansowanych z udziałem środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 oraz pkt. 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

§ 3.

Wykonanie uchwały powierza się Zarządowi Powiatu Gnieźnieńskiego oraz kierownikom jednostek organizacyjnych.

§ 4.

Uchwała wchodzi w życie po upływie 14 dni od ogłoszenia w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego.

Przewodniczący Rady
Powiatu

Dariusz Pilak

Ustawa o finansach publicznych (t.j. Dz. U. z 2019 r. poz. 869 ze zm.) określa m.in. generalne zasady dotyczące gospodarowania środkami publicznymi. Zgodnie z art. 42 ust. 5 ustawy, jednostki sektora finansów publicznych są obowiązane do ustalania przypadających im należności pieniężnych, w tym mających charakter cywilnoprawny oraz terminowego podejmowania w stosunku do zobowiązanych czynności zmierzających do wykonania zobowiązania. Przepisem artykułu 59a ustawy o finansach publicznych ustawodawca wyraził uprawnienie dla organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego do postanowienia w drodze uchwały o niedochodzeniu należności o charakterze cywilnoprawnym przypadających jednostce samorządu terytorialnego lub jej jednostkom organizacyjnym wymienionym w art. 9 pkt 3, 4 i 13 ustawy o finansach publicznych, których kwota wraz z odsetkami nie przekracza 100 zł, a w przypadku należności z tytułu rekompensaty, o której mowa w art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 8 marca 2013 r. o przeciwdziałaniu nadmiernym opóźnieniom w transakcjach handlowych – jeżeli jej kwota jest równa lub większa od świadczenia pieniężnego w rozumieniu tej ustawy.

Zgodnie z art. 59a ust. 2 ustawy o finansach publicznych przepisu powyższego nie stosuje się do należności powstałych w związku z realizacją zadań z zakresu administracji rządowej oraz innych zadań zleconych ustawami, a także programów, projektów i zadań finansowanych z udziałem środków o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt. 2 i pkt. 3 ustawy o finansach publicznych.

Jak zaznaczono w uzasadnieniu projektu nowelizacji ustawy za wprowadzeniem przedmiotowej regulacji przemawia fakt, iż dochodzenie małych kwotowo należności może okazać się nieracjonalne, w szczególności w sytuacji gdy koszty postępowania przekraczają dochodzone kwoty. Powyższą regulacją ustawodawca wprowadził zapis, który może ułatwić prowadzenie gospodarki finansowej Powiatu i jego jednostek organizacyjnych. Windykacja małych kwot jest nieekonomiczna, ponieważ często koszty postępowania przekraczają wielkość należności.

Z uwagi na fakt, iż niedochodzenie należności cywilnoprawnych, o którym mowa w art. 59a ustawy o finansach publicznych jest inną kategorią czynności niż umarzenie, odraczanie terminów spłaty lub rozłożenie na raty należności, o których mowa w art. 59 ust. 1 w/w ustawy (o tym stanowi Uchwała Nr XXIII/155/2016 Rady Powiatu Gnieźnieńskiego z dnia 28.04.2016 roku ze zmianami) wymaga odrębnej regulacji, a co za tym idzie uzasadnione jest podjęcie niniejszej uchwały.